

„i Forbindelse med Kjøbenhavns Havn“. Jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at ifølge samme Lov af 16de April 1873 § 5 skal faa ved dette Anlæg som de andre Anlæg, der omhandles i Loven, være udførte inden Udgangen af 1875, og det turde, da vi befinde os i Slutningen af 1874, anses for aldeles ugjørligt at bringe et saadant Anlæg til Fuldførelse inden denne Frist. Det maa derfor faktisk betragtes som bortfaldet og kan altsaa ikke paaberaabes. — Jeg har tilladt mig at anføre disse forstjellige Punkter, som synes mig at tyde paa en høi Grad af Tilbøjelighed til at give det sjællandske Jernbaneselskab betydelige Indrømmelser til Gjengjæld for de Anlæg, som man ønsker udførte af det, ja endog saa tilbøielig til Gjengjæld for Anlæg, som det maa selv ønske at udføre. Jeg turde maaftke dertil knytte nogle almindelige Bemærkninger angaaende det sjællandske Jernbaneselskab og det Forhold, som baade Ministeriet og Rigsdagen indtager til samme, ligesom ogsaa med Hensyn til, hvorledes dette Forhold opfattes i den øvrige og større Del af Sjælland, saa vidt min Erfaring rækker. De her omhandlede Lovforslag bære sig jo om Kjøbenhavn og dens umiddelbare Omegn. Jeg misunder nu ikke Kjøbenhavn, at det faar saa mange Jernbaner som muligt, og jeg vil heller ikke have Noget imod, om den, saaledes som det erede Medlem for Odense Amts 1ste Valgfreds (Octavianus Hansen) foreslog, ogsaa fik en Fortsættelse af Klampenborgbanen Nord paa. Men det vilde neppe have været Tilfældet, at f. Ex. Jernbanen fra den østlige Del af Kjøbenhavn til Hellerup var blevet foreslaaet, eller at det sjællandske Jernbaneselskab havde været tilbøieligt til at anlægge den, hvis der ikke havde viist sig Tilbøjelighed fra anden Side til at faae et saadant Baneanlæg istand. Vi hørte jo i Fjor af den daværende erede Indenrigsminister, hvorledes han omhyggelig havde holdt Konkurrencen paa dette Omraade borte, idet han paa en Forespørgsel, om det kunde forventes, at der vilde blive givet Koncession paa en Jernbane fra Grønningen langs med Kysten til Bødø og derfra til Frederiksfund, havde afviist enhver Tanke derom som Noget, der slet ikke kunde lade sig gjøre. Det er paa denne Maade, at det erede Ministerium i en lang Aarække, saa vidt jeg har kunnet bemærke, har stillet sig lige over for det sjællandske Jernbaneselskab. Det har været tilbøieligt til at holde Konkurrencen borte fra det og begunstiget det, ifødetfor at optræde med Energi imod det for at faae det til at opfylde Forhaabninger og Ønsker, der kunde stilles til det. I saa Henseende skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der næres mange Ønsker lige over for det sjællandske Jernbaneselskab, men som der dog ikke viser sig nogen Mulighed for at faae opfyldte under de nuværende Forhold, hverken for Sjællands Bedkommende eller for hele Landets Bedkommende.

De Herrer, der for 2 Aar siden vare Medlemmer af dette Thing, ville vistnok erindre, at det daværende Medlem for Aarhus, Konsul Mørk, meget indtrængende fremhævede, at det sjællandske Jernbaneselskabs hele Driftsmaade var ugunstig for de fjernere Dele af Landet. Jeg skal blot henvise hertil, da jeg jo ikke har selvstændig Erfaring med Hensyn til dette Punkt. Hvad Sjælland angaar, navnlig de vestlige fem Sjettedele af Sjælland, nemlig Alt, hvad der ligger Vest for Roskilde, da har det sjællandske Jernbaneselskab viist en stor Utillbøjelighed til at komme de Ønsker imøde, som næres der. Der er flere Gange fra Befolkningens Side fremkommet Andragender om det One og om det Andet, Andragender af en saadan Natur, at man med fuld Sikkerhed kunde gjøre Regning paa, at de vilde være blevne indbefomne fra Regeringens Side og opfyldte fra Rigsdagens Side, dersom de havde angaaet Forhold paa Statsbanerne; men nu angik de et Forhold paa den sjællandske Bane. For to Aar siden nedsatte saaledes Sorø Amtsråd et Udvalg, som henvendte sig til det sjællandske Jernbaneselskabs Direktion med et Andragende om, at det vilde tage under Overveielse, hvorvidt der vilde kunne anlægges en Jernbane fra Næstved til Slagelse og eventuelt Nord paa til et Punkt paa Kallundborgbanen. Paa dette Andragende fik Amtsrådets Udvalg et Svar, som i sin Tid blev offentliggjort, og af hvilket jeg kun skal fremhæve, at Jernbanedirektionen siger, „at Selskabet i Betragtning af de betydelige Arbejder, der for Tiden paahvile det og i den nærmeste Fremtid kunne forventes eventuelt at ville komme til at paahvile det, og hvoraf, foruden Anlægget af den nordvestsjællandske Jernbane og Falsterbanen, skal næres Arbejderne ved Underfølgelsen af en af Indenrigsministeriet anbefalet Banelinie fra Frederiksfund til et Punkt paa den nord-sjællandske Jernbane og det eventuelle Anlæg af denne Sidebane samt af den projekterede Jernbanelinie fra Sillerød igjennem Grubskov til et Punkt i Nordsjælland, ikke i en nær Fremtid vil se sig i Stand til at foretage noget praktisk Skridt i den af det erede Udvalg attraaede Retning“. Det er altsaa en fuldstændig Afvisning af enhver Tanke derom, af enhver Underfølgelse af denne Sag. I den sidste Tid har man paany begyndt at røre sig angaaende denne Bane. Der er nedsat et Udvalg i Slagelse af Slagelse Byråd til at sætte sig i Forbindelse med Mænd fra hele den paagjældende Egn, med Mænd, der have udtalt deres Interesse for denne Sag; men jeg tvivler meget om, at det vil føre til Noget, med mindre man vil anlægge Banen for sine egne Penge, og maaftke det endda vil have Vanskelighed at faae Banen anlagt; thi den skal, som bekjendt, knytte sig til en sjællandsk Jernbanestation. Dette er det Større. I Forbindelse hermed staar et andet større Punkt. Den vigtigste af Stationerne paa Vestbanen hinsides Roskilde, nemlig